

pot@lesk

KLICPEROVA DIVADLA HRADEC KRÁLOVÉ INTERNETOVÝ MĚSÍČNÍK | ČÍSLO 13-14 | LISTOPAD-PROSINEC 2015

JAKÁ BYLA NOC DIVADEL 2015?

Letošní Noc divadel navštívilo v Klicperově divadle přes 1250 diváků. Připravili jsme pro vás ve fotookénku malou ukázkou toho, co všechno jste u nás mohli zažít!

ROZHOVOR S DAGMAR PECKOVOU

Operní pěvkyně Dagmar Pecková nazpívala do nové inscenace Tři mušketýři ústřední árii s názvem Labutí píseň. Jak spolupráce s Klicperovým divadlem vznikla?

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

Opět se vám hlásí Bartley McCormick, který nový díl své kulinářské show Pročteno nazval „Dnes vaří šéf“. Vypravil se totiž do Dobřichovic za Davidem Drábkem a jeho ženou Henrietou.

O ČEM SI PŘEČTETE?

04

NOC DIVADEL 2015

Jaká byla letošní Noc divadel. Podívejte se na krátké zhodnocení a fotogalerii.

21

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

V dalším dílu své kulinářské show Bartley McCormick zavítá za Davidem Drábkem a jeho manželkou.

03

ROK SE S ROKEM SEŠEL...

Tradiční úvodník opět patří dramaturgyni Klicperova divadla Janě Sloukové.

10

ZORA VALCHAŘOVÁ-POULOVÁ

Hlavní roli v inscenaci Srpen v zemi indiánů ztvárnila Zora Valchařová-Poulová. V rozhovoru prozradila, že je indiánka.

12

TŘI SESTRY: KAMILA, PETRA A ISABELA

Videorozhovor se třemi herečkami, které hrají sestry v inscenaci Srpen v zemi indiánů

14

ROZHOVOR S JANEM FRIČEM

Režisér Jan Frič představuje svoji inscenaci Nikdy autorky Lenky Lagronové ve Studiu Beseda.

16

JEDEN ZA VŠECHNY, VŠICHNI ZA JEDNOHO

Poslední premiérou před Vánocemi byla inscenace Davida Drábka Tři mušketýři s podtitulem Tajemství Maurovy ruky.

18

ROZHOVOR S DAGMAR PECKOVOU

Byla Někdy Dagmar Pecková v Klicperově divadle a má ráda Tři mušketýři? Prozradí v našem videorozhovoru.

20

ROZHOVOR S PETREM NŮSKEM

Vyzpovídali jsme choreografa a šermíře Petra Nůska, který spolupracoval na nové inscenaci Tři mušketýři.

22

NA KAFI S LENKOU

Lenka Loubalová se ve svém tradičním fejetonu tentokrát zamýšlí nad Vánocemi a nocemi.

ROK SE S ROKEM SEŠEL...

Vážení rozní čtenáři,

rok se s rokem sešel a já vám opět píšu vánoční úvodník. Opět také nasazuji svůj život při výpravách do nákupního centra, opět trávím mozek nadměrným množstvím cukru, opět přepravuji městským autobusem číslo 7 pět dlouhých rolí balicího papíru (vyzkoušejte, v kombinaci se dvěma nákupními taškami a kabelkou je to velká zábava), opět si říkám, že to nějak strašně rychle uteklo, opět se těším na těch pár dní oddychu a opět se těším na bilancování roku uplynulého a očekávání věcí nových.

Máme právě za sebou polovinu sezony, čtyři premiéry už spatřily světlo světa, třem z nich jsem k tomu dramaturgicky pomáhala i já sama, pyšná jsem však na všechna dítká bez rozdílu. A to na nás spoustu krásy ještě čeká! Hned v lednu začne duo SKUTR se zkoušením romantického milostného příběhu PĚNA DNÍ. Braňo Holiček se oproti tomu vrhne s autorsko-improvizační vervou do projektu EVROPA.

Věřím, že my v divadle, i vy, naši věrní diváci, vykročíme do roku 2016 pevným krokem a správnou nohou.

Mějte se moc krásně a přeji vám mnoho spokojených chvil nejen v našem hledišti.

Za Klicperovo divadlo

Jana Slouková

JANA SLOUKOVÁ

NOC DIVADEL PŘILÁKALA 1250 DIVÁKŮ!

Připravil: Martin Sedláček

Klicperovo divadlo se letos již po třetí zapojilo do Noci divadel. V rámci projektu připravilo pro své diváky bohatý program, který začínal v 15 hodin a protáhl se až přes půlnoc.

Již tradiční součástí programu byly prohlídky divadla a jeho zákulisí spolu s herci a zaměstnanci Klicperova divadla, nechyběly ani specializované prohlídky divadelních provozů a novinkou byla letos i prohlídka Studia Beseda. Na komorní scéně v podkroví se konaly besedy s herci Jiřím Panznerem, Marií Poulovou, Petrem Vrběčkým a dále s uměleckým šéfem Davidem Drábkem spolu s hudebním skladatelem Darkem Králem.

Další novinkou a zpestřením programu byla speciální live verze internetové kulinářské show Protřeno, při které jeho průvodce Vojtěch Dvořák v roli Bartleyho McComicka uvařil a rozdával divákům Klicperův svařák.

Vyvrcholením večera byl koncert herecké kapely Mastix spolu s navazující autogramiádou uměleckého souboru a tradiční Půlnoční prohlídka s Václavem Klimentem Klicperou.

V průběhu celého téměř desetihodinového programu se v Klicperově divadle prostříдалo 1250 diváků. Na dalších stránkách se podívejte na malou fotoreportáž.

Překvapením pro diváky byla nová talk-show Vojty Dvořáka alias Bartleyho McCormicka. Do pilotního dílu si pozval jako hosty své tři herecké kolegy. Jiří Panzner vyprávěl herecké zážitky z natáčení filmů i seriálů, Marie Poullová prozradila, jaké to je stát na jevišti se svojí maminkou, a Petr Vrběcký naučil diváky pár cviků z jógy smíchu. Pokud jste novou talk-show během Noci divadel nestihli, podívejte se na její záznam na našem YouTube kanálu!

Záznam talk-show si můžete
přehrát na serveru YouTube:

http://youtu.be/_E7EgE_eK_4

Během Noci divadel se uskutečnila anketa o nejoblíbenější inscenaci, herce a herečku Klicperova divadla. A zde jsou výsledky:

Inscenace:

1. Richard III.
2. Figarova svatba
3. Romeo Julie + Jedlíci čokolády

Herečka:

1. Pavla Tomicová
2. Pavlína Štorková
3. Kamila Sedlářová

Herec:

1. Jiří Zapletal
2. Jan Sklenář
3. Ondřej Malý

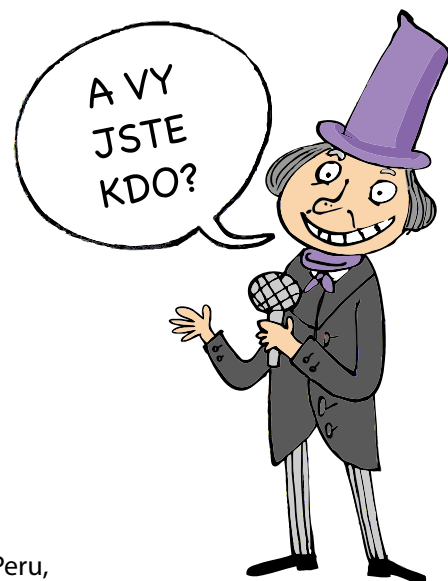

SRPEN V ZEMI INDIÁNŮ

ZORA VALCHAŘOVÁ- POULOVÁ: JSEM INDIÁNKA

Zora Valchařová-Poulová je členkou uměleckého souboru Klicperova divadla již od roku 1990 a za tu dobu zde nastudovala 67 inscenací. Diváci si ji určitě budou pamatovat v roli Mary Tyronové v inscenaci Cesta dlouhým dnem do noci a podobnou hereckou příležitostí je pro ni i Violet v letošní premiéře Srpen v zemi indiánů. Jak se jí zkušelo a byla pro ni tato úloha náročná? Nejen to se dozvíte v našem videorozhovoru!

Kdo je Violet?

Violet je žena, matka, babička, teta, manželka, tchýně a to je asi tak všechno, co bych o ní řekla, jelikož nechci diváka připravit o možnost, aby si na ni udělal vlastní názor. Nemám ráda, když divák dostane návod na to, jak má věc vnímat, nebo co si má myslet.

Máte s Violet něco společného?

Myslím si, že mám s Violet společnou závislost a zatímco ona je závislá na lécích, já mám závislost na přírodě, čerstvém vzduchu, pohybu na čerstvém vzduchu a na svých bližních, ale to ona má asi taky.

Byla práce na této roli těžká?

Já nejsem moc technik a všechno na jevišti si musím odžít, ale zase nerada bych, aby divák měl pocit, že musí trpět za to, že já trpím. Takže bylo to bezva, bez problémů.

Jak se vám zkušelo s Terezou Karpianus?

S Terezou se mi zkušelo dobře, protože Tereza dává herci velkou volnost, vychází z toho, co herec nabízí, ví, co chce, ale netrvá si umíněně na svém. Umí naslouchat, je empatická. Já jsem se za celou dobu zkoušení nedostala do nějaké psychické nepohody. Mluvím tedy o pracovním vztahu s režisérkou, nemluvím o své roli. Ta role je hluboce psychicky diskomfortní. Ale Tereza je podle mojí zkušenosti hodně chytrá, hodně citlivá a má smysl pro humor. Takže pro mě krásná práce.

Chtěla byste žít v Oklahomě?

Oklahoma současnosti mě neláká. Spíš bych tam chtěla žít v době, když tam žily výhradně indiánské kmeny. Ale je to tam hodně rovina, takže já bych asi raději jižněji –

Andy, Cordillieri, Peru, Bolívie – to se jen řekne, už se chvěju. Tady se vrátím ještě k otázce, co bylo na zkoušení nejtěžší, protože nejtěžší pro mě bylo hrát, že nemám ráda indiány. Já jsem indiánka. :-)

Proč by měli diváci na Srpen v zemi indiánů určitě přijít?

Především je to dobrá hra se silným příběhem, moji herečtí kolegové jsou výborní, takže určitě všichni přijďte a já vám slibuju, že nebudete litovat.

Celý videorozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube:

<http://youtu.be/JYp7rAzR1vU>

KAMILA SEDLÁROVÁ, PETRA VÝTVAROVÁ KRAUSOVÁ A ISABELA SMEČKOVÁ BENCOVÁ: KATARZE JE SMÍCH I PLÁČ

V inscenaci *Srpen v zemi indánů* se na jevišti potkávají tři sestry – Barbara, Ivy a Karen. Jejich představitelky jsme pro vás vyzpovídali v krátkém videorozhovoru.

Co bylo nejtěžší na zkoušení?

Isabela: Já myslím, že vůbec náročné nebylo. Náročná je sama hra, její téma a vše, co se v ní děje, ale Tereška (režisérka Tereza Karpianus) je úžasně klidný člověk, aspoň tedy já jsem ji tak vnímala, že bylo vše poklidné. Tereška nás jen tak jemně vedla, nechala nás, abychom měli svůj vlastní prostor. Pro mě to bylo neskutečně krásné zkoušení, krásné poznání režisérky.

Petra: Já myslím, že nejtěžší byly ze začátku ty čtené zkoušky, na nichž vyplývaly na povrch různé historky i naše a našich životů, kdy jsme pojmenovávali různé věci, nejen naše osobní, ale i blízkého okolí. To byla kolikrát docela síla.

Kamila: Zkoušení bylo krásné, jak říká Isa, spojení tohoto krásného textu a energie režisérky bylo zkrátka úžasné. A myslím si, že i my, jak jsme se sešli na jevišti, že to mnohé usnadňovalo. Nejtěžší opravdu bylo, co říká Petra. Člověk najde v té hře, ať už herec, nebo divák, zkrátka něco, co sám už zažil. To pro mě bylo hodně těžké, protože ze začátku jsem měla pocit, že ta postava je z části jako já. Mám hodně zážitků, které mohu poměřovat a říkala jsem si, že tohle zkrátka nemůžu psychicky zvládnout.

Chtěly byste žít v Oklahomě?

Isabela: Já bych se chtěla do Ameriky alespoň podívat, protože jsem tam nikdy nebyla. Žít v Oklahomě bych asi nechtěla, ale jen se tam podívat by mi stačilo.

Petra: Já žiju na Floridě, tak to nebude problém! :-)

Kamila: Tak na Floridu bych se taky chtěla podívat, ale žít bych tam nechtěla. Šílený vedro! :-)

Máte nějakou situaci nebo repliku, kterou máte nejradší?

Isabela: Já mám! „Charles a já máme něco vzácného,

něco, co zažije strašně málo lidí.“

Kamila: Pro mě je strašně těžké vybrat jenom jednu. Každá situace má nějaké neuvěřitelné motto a v každé situaci je něco silného. Například věta: „Každý rodič má svého oblíbence, pokud máš víc dětí.“ To je věta, kterou mi ta Zorka dává facku a takových facek je víc. Mně se třeba líbí věta: „Jsi narkomanka.“ A tím je řečeno vše. :-)

Petra: Já tam mám výbornou větu, která souvisí i s mým životním postojem, kdy říkám, že ty věci nejsou jen černá bílé, ale že se snažíme být někde uprostřed, někde na hraně, někde mezi tím, protože mám v sobě úplně všechno. A v momentě, kdy si myslíme, že jsme jenom úžasní, nebo jenom špatní, to je samozřejmě lež, protože jsme spektrum všech možných věcí. A je třeba neustále balancovat na té hraně a být si vědom obou těch propastí, do kterých můžeme spadnout.

Proč by diváci měli přijít na *Srpen v zemi indiánů*?

Kamila: Protože budou mít zážitek, protože se i zasmějou, ačkoli to nebudou čekat, a v žádném případě nejde o psychologické drama, kde by si rvali vlasy a nevydrželi by ho. Určitě jde o obohacující tragikomický příběh, který má spoustu krásných vztahů.

Petra: Já bych řekla podobnou věc. Já jsem šla dělat divadlo kvůli tomu, že tam diváci zažívají katarzi a katarze je jak smích, tak pláč. A v téhle hře si užijou obojí. Není to navíc až tak obvyklá kombinace veliké síly pláče a humoru, kdy lidé doslova vyprskávají smíchy, jelikož takové situace tam jsou.

Isabela: Já bych s holkama určitě souhlasila. Zkrátka přijďte na toto představení, protože se hodně blíží životu, jaký je.

Kamila: A taky protože je to krásné divadlo od mladé talentované režisérky, která do toho dala duši, což je tam velice cítit.

Celý videorozhovor si můžete
přehrát na serveru YouTube:

<http://youtu.be/KzLbMnvelbM>

NIKDY

JAN FRIČ:

LÍBÍ SE MI IRONIE A OBYČEJNOST

První prosincová premiéra v Klicperově divadle patřila současnému českému dramatu. V režii Jana Friče jsme uvedli ve Studiu Beseda divadelní adaptaci textu české dramatičky Lenky Lagronové, který původně vznikl pro rozhlas a dostal v minulosti také ocenění pro nejlepší rozhlasovou hru. Hru poté autorka přepsala do divadelní podoby. Poeticky laděný text této nejvýraznější české dramatičky představuje osudy tří hrdinek, sester Joly, Bohumily a Věry, jejich společnou touhu po lásce, blízkosti i obtížné vyrovnání se s vlastním dětstvím a dědictvím, které v nás zanechali naši rodiče. Několik otázek jsme položili režisérovi inscenace Janu Fričovi.

Jaké jsou vaše zkušenosti s tvorbou Lenky Lagronové a co vás na jejích dílech přitahuje?

Já mám obecně problém se současnou dramatikou. Často na přání dramaturgů různých divadel sedím nad současnými texty a marně nacházím něco, co by mě dokázalo oslovit a uměl bych si představit, že bych to inscenoval. Hry Lenky Lagronové jsou ale pro mě světlou výjimkou. Cítím za nimi hluboký prožitek a silná témata, nenacházím formální exhibici, ale hravost a smysl pro křehkost, sladký jazyk.

Na žádném textu Lenky Lagronové jsem zatím nepracoval, avšak její hry mě jako diváka provází již od dětství a některé z inscenací byly pro mě divadelně určující, například Terezka v režii Jana Nebeského v Komedii.

Čím hra NIKDY nejvíc promlouvá právě k vám?

Většinu toho jsem řekl již v předchozí odpovědi. Ale – líbí se mi až obsedantní prorostlost symbolikou, líbí se mi ironie a „obyčejnost“ řeči, jak jsou v ní ozvěny na lidovou moudrost, jak vychází z dětského poslouchání řeči dospělých. To je mi blízké. A základní situace, nebo jinak řečeno touha, že život lze změnit a možná, že má i smysl, je mocná.

Co je na inscenování takového typu textu nejtěžší?

Najít prostotu a klid. Najít způsob, jak taková slova říkat na jevišti. Udržet tu křehkost, najít hravost a zároveň neusnout. To je těžká práce.

Máte nějakou repliku z této hry obzvlášť v oblíbě?

Bude dobrá, naši by z ní měli radost. / Musí se to sníst je to už samá plíseň. / Tady je něco blbě jako vůbec.

Která ze tří hrdinek je vám nejbližší a proč?

To je těžký takhle říct, ony dohromady tvoří tak nějak hrdinku jednu. Těžko mezi nimi tím pádem rozlišovat, co se týče nějakých sympatií. Ale kdybych musel volit, tak pro její „vesnickou“ ironii asi Bohumila.

Co byste si do svého sekretáře vystavil vy?

Nemám příliš vztah k věcem, doma mám neuvěřitelný nepořádek, věci v policích leží spíš proto, že jsem je tam náhodou odložil, než že by to mělo nějaký „památeční smysl“. Nejbliž po ruce jsou ty předměty, které používám nejčastěji. Jedinou drobnou posedlost mám starými radiobudíky s digitálními hodinami. Ty tak trochu sbírám z fascinace primitivní elektronikou. Takže i vzhledem k této hře, kde elektronika, čas a hodiny hrají velkou roli, bych sekretář zaplnil těmito stroji.

A proč by měl náš divák na tuto inscenaci určitě přijít?

Takhle na začátku zkoušení doufám, že půjde o meditaativní úsměv se třemi velkými hradeckými herečkami.

JEDEN ZA VŠECHNY, VŠICHNI ZA JEDNOHO!!!!

Co by to bylo za Tři mušketéry, kdyby v nich nezazněla tato slavná věta. Ani v naší inscenaci Davida Drábka nejsme výjimkou, ačkoliv příběh je zcela nový. Tajemství Maurovy ruky, jak David Drábek uvádí v podtitulu své hry, vám na pozadí slavných „mušketýrských“ fetišů nabídne akční podívanou pro celou rodinu! Vizuální stránka, která ohromí každého návštěvníka, je dílem Martina Chocholouška (scéna) a Simony Rybákové (kostýmy). Darek Král vytvořil monumentální scénickou hudbu, která si nezadá s hollywoodskými filmy, a po jejich vzoru nás také hlasem zaštitila skutečná hvězda – operní diva Dagmar Pecková, která pro nás nazpívala titulní árii. Ke správné historické inscenaci samozřejmě patří také historické šermy – smělé choreografie pro nás připravil a s herci nazkoušel skutečný šermířský mistr Petr Nůsek. A že s nimi naši herci vypořádali na jedničku! V rolích proslulé čtveřice se vám představí Filip Richtermoc, Jiří Zapletal, Jan Sklenář a Matěj Anděl. Užijte si s námi „velké divadelní plátno“, vraťte se do časů, kdy se bojovalo pro čest a službu králi a přijďte naši mušketýrskou hordu podpořit do hlediště Klicperova divadla! Souboj s Velkým Maurem právě začíná!!!!

DAVID DRÁBEK: MUŠKETÝŘI – VELKÁ ROMANTICKÁ „RYTÍRNA“

Jak bylo vaše první setkání se Třemi mušketéry, pamatujete si?

To přesně samozřejmě nevím, ale miloval jsem takové to velikánské dvousvazkové vydání s rytinami přes celou stránku. Už tehdy jsem se projektoval do kardinála Richelieu, čímž možná mnoho svých kolegů chlapců zklamu, protože jsem si nevybíral žádného z těch ústředních čtyř. Fyziognomií jsem se ale vždy nejvíc podobal Porthosovi, ale zároveň, když už teda, jsem inklinoval trochu i k Aramisovi. Takže pokud jsem musel být mušketýr, migroval jsem mezi Porthosem a Aramisem.

Máte rád filmová mušketýrská zpracování? Které nejraději a proč?

Není to pro mě úplně určující, člověk se rád poučí z několika filmových variací. Moje maminka měla nejraději vždy to první francouzské zpracování s Gerardem Barryem, a to si já třeba vůbec nevybavuji. Pro mě bylo zásadní to zpracování s Michaelem Yorkem v roli D'Artagnana. Všechna ostatní novější zpracování jsem používal spíš jako studijní materiál pro různé detaily, ale přišla mi nezajímavá příběhově. Vede u mě kniha, všechny filmové zápletky jsou vedle ní nudné.

Náš příběh ale zastihuje slavné hrdiny ve zcela nových situacích. Můžete nám prozradit, co všechno našim divákům chystáte?

Náš příběh se odehrává deset let po prvním příjezdu D'Artagnana do Paříže a po jeho setkání se všemi kumpány. Jde o příběh zcela nový, ve kterém poznáme jednu vražednou bandu legendárního Asasína a nájemného vraha – pověstného Maura, který má cosi vykonati a naši mušketýři mu v tom mají zabránit. To jediné snad můžu prozradit. To, jaký to potom vezme šokující obrat, by mělo stejně jako zápletky knih J. Rowlingové zůstat v sejfu České spořitelny.

Jak jste spokojený s obsazením? Na koho speciálně by se měli naši diváci těšit?

S obsazením jsem nadmíru spokojený. Těšte se na všechny, myslím, že obsazení inscenace je jednou z jejích sil-

ných stránek. Z pohledu Klicperova divadla je to určitě obsazení ideální.

Můžete prozradit něco o titulní skladbě a naší nové mimořádné pěvecké spolupracovnici?

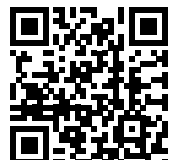
Rozhodli jsme se, a doufám, že to v případě mých inscenací dodržíme, že pozveme vždy nějakou pěveckou osobnost, aby nazpívala ústřední song – zkusili jsme to už s Petrem Kotvaldem a Vojtou Dykem, třetí v pořadí je světoznámá pěvkyně Dagmar Pecková. K tomuto zvláštnímu dnes už přátelství a spikleneckví dopomohla sociální síť, protože Dagmar nápadně lajkovala mé a Darkovy příspěvky, podle počtu smajlíků to dokonce vypadalo, že se tím velmi baví, tak jsme se rozhodli, že do toho prašíme a pozvali ji na Figarovu svatbu. To se Dáša bez přehánění tloukla o hranu lóže. Pak jsme na ni vybaflí tuto nabídku, ona souhlasila a na Darkovu melodii a text Tomáše Belka nazpívala ústřední árii.

A proč by měli diváci na vaše Mušketéry rozhodně přijít?

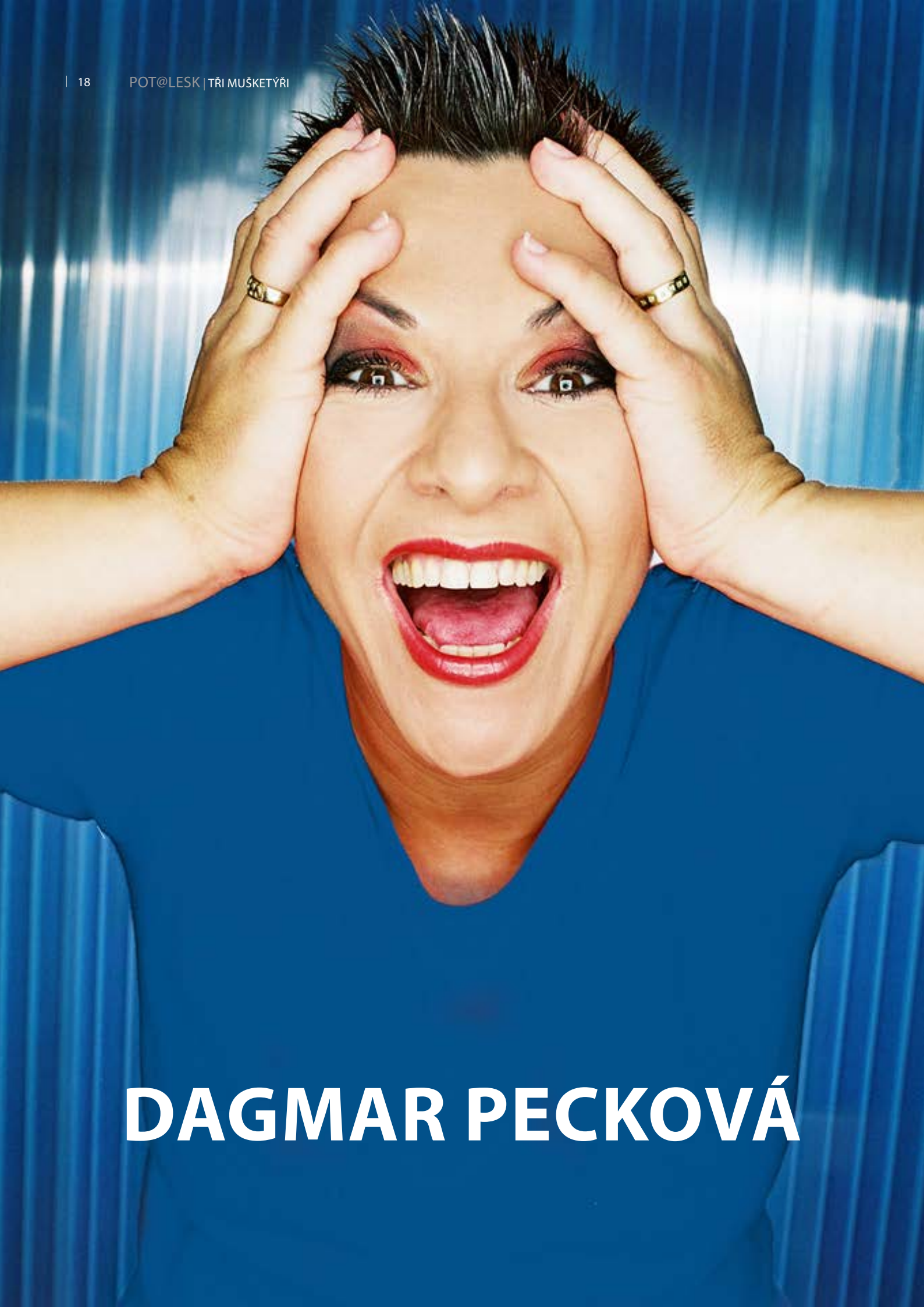
Musím to zaklepat, ale podle prodeje a předprodejů to vypadá, že to sami diváci moc dobře vědí. Je to velká, romantická, na mnoha místech až temná a ukrutná „rytírna“ s otázkami, které rezonují s dneškem. To znamená komu sloužit, zdali sloužím dobru, zda není to dobro převlečená zákeřnost a podlost, a protože i já mám své roky, tak jak se vypořádat s krizí středního věku. Athos, Porthos a Aramis jsou v té fázi, ve které je zastihujeme, už mušketýři po čtyřicítce. Takže vyvstává otázka, jak nepřijít o nadšení, zápal a esprit, neztratit ho, nevytrást ho někde během života a díky tomu se vrhat do stále nových dobrodružství s otevřeným hledím, energií a nadějí – to je myslím to, o čem to hrajeme.

Celý videorozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube:

<http://youtu.be/ZHsv7c8CEpU>

DAGMAR PECKOVÁ

DAGMAR PECKOVÁ: SPOLUPRÁCI JSME UPEKLI V DIVADELNÍM KLUBU!

Ústřední píseň k inscenaci Tři mušketýři nazpívala operní pěvkyně Dagmar Pecková. V den premiéry bohužel nemohla do Hradce Králové přijet, ale natočila pro nás ze svého domova v Německu přes telefon alespoň krátký rozhovor.

Jak vznikla spolupráce s Klicperovým divadlem?

V klubu Klicperova divadla... :-) David Drábek postuje na facebooku šileně vtipné a moudré věci. Mně se to velmi líbilo, takže jsem je párkrát lajkovala. On se mi pak ozval a pozval mě na představení, tak jsem sedla do auta, přijela do Hradce Králové a pak jsme v divadelním klubu upekli spolupráci.

Kterou inscenaci jste viděla?

Viděla jsem Figarovu svatbu. O hradeckém divadle je známo, že to je něco, jak bychom řekli před čtyřiceti lety „velmi pokrokového“, že se to hned tak v Čechách nevidí. Já jsme tam jela s očekáváním a Figarova svatba se mi strašně líbila, obrovsky jsem se bavila. Myslím, že ani nebylo obtížné mě k nějaké spolupráci přemluvit.

Máte ráda Tři mušketýry?

Strašně! Já jsem na tomhle románu vyrůstala.

Přijedete se na hradeckou inscenaci podívat?

Samozřejmě, já jsem dnes musela dělat doma Vánoce, takže jsem se na premiéru nedostala, což je mi hrozně líto. Jakmile budu koncem ledna v Praze, tak na první představení v tomto termínu hned přijedu.

Jaká je árie „Labutí píseň“?

Je melancholická, je krásná, je smutná, tak trochu bezdějná... Tak nějak to popisuje moji povahu.

Celý videorozhovor si můžete
přehrát na serveru YouTube:

<http://youtu.be/jO9jxcMAUh8>

Dagmar Pecková ve studiu spolu se skladatelem Darkem Králem a zvukovým mistrem Štěpánem Škochem.

PETR NŮSEK:

DO BANKY NECHODÍM V BRNĚNÍ

Významnou úlohu v inscenaci Tři mušketýři tvoří šermování a šermířské choreografie. Jejich autorem je Petr Nůsek, který se profesionálnímu šermu se věnuje už od roku 1988. Je profesionálním choreografem, učitelem a poradcem, specialistou na sportovní šerm fleret, na zbraně a zbroj pro film, divadlo, šermířem v šermířských představeních a hereckým dublem ve filmu. Jak se mu zkoušelo v Klicperově divadle, kdo z herců ho nejvíce překvapil a jak ho v jeho životě ovlivnil román Tři mušketýři? To vše se dozvíte v našem videorozhovoru.

Jak vznikla spolupráce s Klicperovým divadlem?

Přítelkyně Nina Horáková hraje v Divadle ABC s manželkou uměleckého šéfa Davida Drábka a z kuloárů přišla informace, že se shání někdo, kdo by se ujmul originálního pojetí zpracování šermů pro Klicperovo divadlo. Takže to netrvalo dlouho a seděli jsme s Davidem v kavárně Slavie a vyprávěli jsme si o tom, jak každý z nás vidí Tři mušketýry.

Může se naučit šermovat úplně každý?

Naučit se šermovat může úplně každý, kdo chce, kdo má tu chuť, element té energie je hrozně důležitý. Pakliže nechce, nenaučí se.

Jak se vám spolupracovalo s našimi herci?

Spolupráce byla velmi příjemná, nedocházelo k žádným zásadním třecím plochám. Pochopitelně, jako v každém divadle, jsme narazili na kondici, protože šermování je do jisté míry sportovní výkon.

Kdo vás překvapil?

Velmi příjemně mě překvapila mě Marta Zaoralová. Přestože její přístup ke stage-fightu je nechlepecký, protože to je žena, a přestože došlo během k tréninku ke zranění kotníku při přemetu přes záda, tak se velmi rychle stabilizovala a byl to člověk, který si sám řekl o servis, což je pro mě velmi podstatné. Dostala svoji asistentku Terezku a ten její výkon je velmi nadstandardní.

Máte rád Tři mušketýry?

Miluju Tři mušketýry, protože tihle báječní chlapíci na křídlech fantazie, jak vzorně říká Dumas, mě vlastně připoutali řetězama k tomu šermu, který dělám a kterým se žívím.

Kterou postavou ze Tří mušketýřů byste chtěl být?

Já jsem spokojený v tomto světě. Velmi často s humorem říkám, že do banky nechodím s labutím perem, ale s propiskou, do banky nechodím s dvojručákem, velice rád se obléknu do džín a neběhám po městě v brněně. Všechny ty postavy jsem si už mnohokrát odžil na divadelních prknech nebo před filmovou kamerou, ale jsem rád Petrem Nůskem.

Na jevišti účinkují profesionální šermíři, můžete nám je představit?

Je to báječná parta, která v branži začíná, jsou to hradečtí kluci, protože jsme se domluvili, že tendrem projdou lidé, kteří jsou hradečtí, aby to bylo pro divadlo co nejméně komplikované. Nicméně lidí, kteří si najdou tento čas, není moc a lidí, kteří překonají tu trému a přebrodí se z hradu do divadla, také není mnoho. Takže jsme našli hradeckou skupinu, kterou doplňuji swingama muzikálovým způsobem ze svého pražského týmu. Pro ně je to zásadní zkušenost a jsem rád, že si k sobě divadlo pustili, protože to ne každý šermíř udělá.

Jak se vám líbí v Hradci Králové?

Hradec jsem si zamiloval. Gočár, Kotěra, to pro mě začínají být koně směrem k urbanistice a pojetí městských aglomerací. Byl jsem krmit ondatry, teď půjdu do kavárny s kočkama. Divadlo je na krásném místě. Máte krásné město, tak si ho chovejte, ne každé město je takhle pěkné.

Celý videorozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube:

http://youtu.be/oZXTIDIME_Y

VOJTA DVOŘÁK AKA BARTLEY MCCORMICK SE VRACÍ Z INISHMAANU A KONTROLUJE DOMOVY A PÁNVE NEJEN HERCŮ, ALE TENTOKRÁT I REŽISÉRŮ.

HENRIETA A DAVID DRÁBKOVÍ: PODZIMNÍ DOBŘICHOVICKÉ KUŘE NA TYMIÁNU

V DALŠÍM VYDÁNÍ SVÉ KULINÁŘSKÉ SHOW ZAVÍTAL BARTLEY MCCORMICK NA NÁVŠTĚVU ZA UMĚLECKÝM ŠÉFEM DAVIDEM DRÁBKEM A JEHO ŽENOU HENRIETOU.

Manželé Drábkovi bydlí v malebném domku na břehu řeky Berounky v Dobřichovicích nedaleko Prahy. Bartleyho spolu s jeho psem Milošem tak tentokrát čekal výlet vlakem. Jak se mu v Dobřichovicích líbilo a jak mu chutnalo? Nejen to se dozvíte v dalším díle kulinářské show Protřeno. Dnes vaří šéf! Dobrou chuť.

KDE BYDLÍ UMĚLECKÝ ŠÉF KLICPEROVA DIVADLA
A JAK UMÍ VAŘIT JEHO MANŽELKA?

Podívejte se na pořad Protřeno
na serveru YouTube:
<http://youtu.be/4kb6v7Fzbf0>

RECEPT PRO BLÍŽE NESPECIFIKOVANÝ POČET OSOB:

Ingredience: 1 celé kuře, 3 cibule, 2 jablka, 1 pórek, 2 mrkve, 1 petržel, tymián, sůl, pepř, olivový olej. Na přílohu ke kuřeti potřebujeme: kus-kus, 2 cibule, žampiony, 1 plechovka nebo sklenice sušených rajčat, 1 plechovka kukuřice, 2 balení tofu, 1 pórek.

Nejprve si do pekáče nachystáme kuře. Vnitřek kuřete osolíme a vložíme do něho na čtvrtky nakrájenou cibuli a jedno na čtvrtky nakrájené jablko. Kolem kuřete dále rozmístíme opět na čtvrtky nakrájené jablko a cibuli, pórek, na proužky nakrájenou mrkev a petržel.

Kuře potřeme olivovým olejem, posolíme, popepříme, vše poklademe snítky tymiánu a vložíme do trouby rozehráté na 160°C. Pečeme asi 2 až 2 a půl hodiny. Na poslední půlhodinu odendáme víko, aby se propekla kůrčička.

Mezitím, co se nám kuře peče, uděláme kus-kus. Na pánvičce necháme na oleji zesklivatět cibulku, na ni přidáme žampiony, sušená rajčata, osmahneme. Dále přidáme tofu, po jeho osmahnutí kukuřici a na závěr pórek.

Směs necháme připravenou na pánvi, v hrnci uděláme kus-kus, jednoduše ho zalijeme vodou, počkáme, až nabobtná, a nalijeme na něj směs a promícháme.

NA KAFI... S LENKOU

A woman with her eyes closed, singing passionately into a microphone. She is wearing a dark blue long-sleeved top and a colorful necklace. The background is dark with blue stage lighting.

**MUDROVÁNÍ SPÍŠE
NOČNÍ,
NEŽ VÁNOČNÍ**

Advent přišel opět dřív, než jsem čekala. Jdu na představení a je tma. Jdu domů, a koukejme se, před katedrálou svítí strom. Cestou přes náměstí se zastavím skoro vždycky. Za mlada jsem u morového sloupu opilecky žalovala hvězdám, jak je ke mně život nespravedlivý, to mne již dávno přešlo, chvála Bohu, teď se zastavuju, protože nemůžu dýchat, bolí mě záda a nohy, a taky proto, že čím jsem starší, tím více oceňuju tu nádheru. A tak stojím a koukám, věže a věžičky ukazují vzhůru, strom září a můj duch se vzpíná... Projdu uličkou mezi chrámem a věží, tam ve dne vždycky fouká, ale v noci je tam blaze, přijdu k našemu domu a zálibně si prohlédnu adventní věnec na vstupních dveřích. Je nádherný a mne nehezky ovládne nezřízená pýcha, protože já jsem autorkou toho výtvarného díla, já výtvarná nešika, ale sousedi mne chválí, a já sama se snažím vždycky sebekriticky najít nějakou chybu, ale chyba, kterou najdu je jen „důkazem ruční práce“, jak říká jeden náš slavný kuchař, a já jsem spokojená. A tímto odstavečkem jsem učinila zadost Vánocům, adventnímu času a celé té slávě.

Protože ten prostý, obyčejný život, ten se nezastaví a člověk se občas musí svěřit...

Povznesena stromem i věncem vydám se do svého druhého patra. Trvá mi to čím dál delší dobu, dělám stále více a více zastavení na této cestě vzhůru, jenom není moc na co koukat, navíc mi většinou zhasne světlo. Doma se převléknu, zabydlím se a mám radost, že jsem zase doma, naliju si skleničku, vylustím křížovku, otevřu poštu v e-mailu, zahraju si karty, a ono je zase moc hodin, raději vám ani nebudu říkat kolik, protože bych vypadala jako magor. Následuje intimní chvíle s mým dávkovačem léků, pak koupelna a jdu do postele. To je moje nejmilovanější chvíle, kdy ulehnu pod rozsvícenou lampičkou, otevřu detektivku a se třemi polštáři pod hlavou čtu, dokud spánek nedorazí.

V tuto chvíli každý zdravý člověk zhasne a usne spánkem spravedlivých. Taky jsem spravedlivá, ale bolí mne kyčle. Na to je jednoduchý recept. Mezi kolena, spíte-li na boku, vložíte poctivě naducaný polštářek, aby stehna byla rovnoběžná, a kyčle tolik nebolí a nehrozí vystřelením z těla. Někdy mne však bolí i ramena. Na to je taky rada jednoduchá. Aby se nadloktí dostala do rovnoběžné polohy, obejmete rukou, na které neležíte, dobře naducaný polštářek. Bolest přestane být úpornou, naopak, stane se snesitelnou. Pak se musíte důklad-

ně přikrýt, aby vám netáhlo na důležitá místa na těle. Zásadní je kříž, tedy záda dole. Nelze-li jinak, i tam vpravíte polštář, ramena stačí dobře zakrýt. Někdo má problém studených nohou, ale to je brnkačka, stačí ponožky bez gumičky, k dostání ve zdravotnických potřebách. Ale tento problém já nemám.

Všimla jsem si na různých reklamních letáčích, že pro nás seniory byly již vyrobeny takové textilní kvádry na suchý zip, které si připnete na kolena, nadloktí, či kam je potřeba. Ale to není nic pro ne. Já jsem přece stále čiperná, stále pracuji, občas na mne někdo ráno – tak kolem desáté – zazvoní, a teď si představte, jak jdu otevřít s kvádry na stehnech, nadloktích, případně na zádech. A taky občas musím v noci vstát a jít na záchod. Je samozřejmě smutné, že tu zdravotní barikádu kolem svého chátrajícího těla během vteřiny zbourám, protože mám na spěch, ale umíte si představit, jak spěchám s polštáři přilepenými k tělu? A co všechno by se mohlo stát, kdybych nestihla rozlepit suché zipy? Po návratu do postele vybuduji znova ochranné valy. Už jich není tolik, protože některé bolesti člověk zaspí, a říkám si, jak krásné bylo být mladá a nebolavá. Jak krásné bylo usnout třeba s šutrem pod hlavou, v jakékoli poloze, téměř kdekoli a téměř s kýmkoli s hlavou na stejném kameni. Ale je to tak, že každý věk má své přednosti a nevýhody, svá pohodlí a nepohodlí, své povinnosti a svobody, a konečně i pomůcky k životu. Nebudu tady vyjmenovávat věci, které již nepotřebuji. Ale bez polštářů by mi bylo opravdu bídně.

Laskaví čtenáři, na závěr se k Vánocům vrátím, i když nechci opěvovat rozzářená dětská očka, ani kritizovat komerci. Udělejte si každý svátky takové, jaké si přejete, hlavně si je užijte, jezte dobroty, nezapomínejte na duši a srdce a netrapte se, když všechno není podle vašich představ. Takový už zkrátka život je. Já například na Štědrý den bývám sama, děti přijedou většinou až na Hod Boží. Ale to mi nezabrání pojíst rybu, kouknout se na pohádku, nalít si skleničku pěkného vína a především (!) si potom dobře vybudovat svůj bezbolestný polštářový systém, aby mne nic nebolelo, až se mi bude zdát o Ježíškovi a vnoučatech.

Dá-li Pán Bůh!

Vaše Lenka

ZVEME VÁS NA 1. DIVADELNÍ PLES

sobota 5. března 2016
NOVÉ ADALBERTINUM

1. DIVADELNÍ PLES KLICPEROVA DIVADLA

www.klicperovodivadlo.cz

Klicperovo divadlo
Hradec Králové

**VSTUPENKY ZAKOUPÍTE V PŘEDPRODEJI
NA GOČÁROVĚ TRŽDĚ OD ÚTERÝ 12. LEDNA 2016!**

**DĚKUJEME NAŠIM
SPONZORŮM A PARTNERŮM**

RWE
The energy to lead

MINISTERSTVO
KULTURY

HRADEC KRÁLOVÉ

CALENDARIUM
REGINA

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

SKUPINA ČEZ

Příští číslo vychází v polovině ledna 2016 na www.klicperovodivadlo.cz. Časopis je také zdarma ke stažení v internetovém obchodě Google Play.